

[Fogh Rasmussen]

side. Forbrugerne har naturligvis en interesse i en betjening og butikstider, der fungerer tilfredsstillende. Det er vigtigt for forbrugerne, at butikstiderne er placeret, så de kan foretage deres indkøb uden tidspres, men forbrugerkommissionen foretog jo i sin tid nogle undersøgelser, som bl. a. viste, at 85 pct. af forbrugerne egentlig ikke havde vanskeligheder med at foretage deres indkøb, og at næsten 90 pct. af forbrugerne ikke nærrede noget ønske om ændringer i butikstiderne.

Indehaverne har også en interesse. De har en interesse i, at bestemmelserne om butikstiderne giver dem rimelige muligheder for at udøve deres erhverv og giver dem rimelige arbejdsvilkår, så de har mulighed for at føre et normalt familieliv og kan have rimelige fritidsaktiviteter. Det har da egentlig også vist sig, at ikke mindst butiksindehaverne, og det er specielt de mindre butiksindehavere, gennem tiderne har haft en vældig interesse i, at man havde en lukkelov, for at undgå, at selve butikstiden blev benyttet som et middel i konkurrencen om kunderne.

Vi mener, at lukkelovskommissionens undersøgelser understregede behovet for en regulering af butikstiderne af hensyn til erhvervets udøvere. Undersøgelserne viste jo, at indehavernes arbejdstid var længere, jo længere butikstiden var, og undersøgelserne viste, at indehavere, der efter de gamle regler havde dispensation til længere åbningstid, totalt set havde flere problemer med familieliv, træthed osv. end de indehavere, der drev butikker uden dispensation.

Det er klart, at venstre er et liberalt parti og som sådant også ønsker et frit erhvervsliv, men det er en misforståelse, hvis man tror, at en ophævelse af lukkeloven fører til en liberalisering. Tværtimod må vi frygte, at frit slag med hensyn til åbningstider vil føre til omfattende butiksdød, sådan som det bl. a. er sket i Sverige. En sådan udvikling vil på længere sigt medføre en monopolisering og centralisering. Det er vi imod, og derfor må vi afvise dette lovforslag.

Kjelgaard (KF):

Selv om det ikke fremgår af bemærkningerne, er der vist ingen af os, der er i tvivl om inspirationskilden til det foreliggende lovforslag. Vi finder, at det er overflødigt. Vi erkender, at der er visse restriktioner i den

gældende lov, men vi erkender samtidig, at loven indeholder en række beskyttelsesforanstaltninger, som mange handlende er glade for. Mig bekendt har hverken regering eller folketing fået nogen henvendelse fra handlende eller deres organisationer med ønske om ændringer, og derfor finder vi ingen anledning til nogen større diskussion om emnet og kan ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Bollmann (CD):

Debatten om butikstid er jo fortsat siden 1976, og der er for mig ingen tvivl om, at vi herfra endnu ikke har ramt det rigtige.

Det foreliggende forslag fra retsforbundet er meget kontant, idet det foreslår en total ophævelse af lukkeloven fra den 1. juli 1979, og jeg må straks på CDs vegne sige, at det er for langt at gå. Jeg vil da gerne oplyse, at CD er interesseret i en yderligere liberalisering af lukkeloven, og vi vil gerne tage forslaget her som udgangspunkt for en seriøs debat. Det er klart, at systemet med de mange kiosker på benzinstationer osv. reelt har gennemhullet den nuværende lovgivning, og at dette medfører store problemer netop for andre mindre handlende, der jo må holde sig inden for de fastlagte tidsrammer. Loven i dag er desværre også udformet sådan, at den ligefrem opfordrer til overtrædelser, ikke mindst i spørgsmålet om, hvilket varesortiment der må sælges i kiosker.

Jeg er ikke uenig i, at forbrugerne måske nok er nogenlunde tilfredse i dag, men vi vil gerne være med til at rette op, hvis der er tale om tilfælde af urimelig konkurrence. Vi mener, at det er nu, der må ske noget, og vil derfor tilsige positiv medvirken under udvalgsarbejdet.

Ole Olsen (SF):

Det er jo ikke ret lang tid siden, at loven blev vedtaget, og vi plejer jo at sige, at love af denne karakter laver vi ikke om sådan hveranden dag. Jeg mener også, at der under hensyn til det store kommissionsarbejde, der lå bagved, og de manglende klager nu ingen grund er til at røre ved lovgivningen. De fleste af os vejede vel for og imod i sin tid, da vi skulle vedtage loven, om vi lagde mest vægt på den ene side, kunderne, eller på den anden side, indehaverne og de ansatte, og de